

Titel: Kapitel V.

Citation: "Kapitel V.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e1464/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 45.

Sagsøgeren kan andrage paa at maatte tilstaa (advokate) Trediemand for at faae Dom over ham enten alternativt eller tilfammen med Sagsvolderen. Saadant Andragende kan dog ikke tages til Følge, naar det maa tilregnes Sagsøgeren som en Forsømmelse, at den paa-gjældende Trediemand ikke sees Begyndelsen af et Klevn inddraget under Sagsmaalet, lige saa lidt som naar Trediemand Sjennes ikke at være pligtig at være for den Ret. Lovrigt blive de i femte Affnit givne Regler at lagttage.

§ 46.

Med Anvendelsen af de i dette Kapitel indeholdte Regler forbeholdes der dog Retten den samme ved § 102 tillagte Myndighed.

Kapitel V.

Om Sagens Farter.

§ 47.

Hvo der er ret Sagsøger eller Sagsvolder, afgøres efter Lovgivningens almindelige Regler.

§ 48.

Ligeledes afgøres det efter Lovgivningens almindelige Regler, om det ifølge Retssforholdets Beskaffenhed er nødvendigt, at flere Personer maa optræde som Prosesfaller for at udgjøre ret Sagsøger eller Sagsvolder.

§ 49.

Hvor et nødvendigt Prosesfalleskab mellem flere Personer finder Sted, anses, naar i et Retemøde en eller flere af disse udebtive, medens en eller flere af dem give Røde, den eller de, der møde, for at repræsentere de Udebtivende.

§ 50.

Myndig til som Sagsøger at raade over Retstakter angaaende Formuetsforhold er

den, som ifølge den borgerlige Rets Regler vilde kunne paa egen Haand eftergive det i Paastanden indeholdte Retstrax. Myndig til som Sagvolder at raade over Retsfager angaaende Hermeretsforhold er den, som ifølge den borgerlige Rets Regler paa egen Haand kunde ved Overenskomst paatage sig det, hvorpaa Paastanden gaar ud. I Sager, som ikke angaa Hermerettigheder, er i Almindelighed den, som er ret Sagfører eller Sagvolder, ogsaa raadig over Sagen, forsaavidt han er personlig myndig.

Ved Anvendelsen af foranstaaende Regler tages der dog kun Hensyn til Retsfagers ordværdige Ojenslaad, ikke til Rettergangsbestemmelser eller Rettergangsbøder.

§ 51.

Hvo der, naar en Part ikke er myndig til at raade over Retsfagen, skal optræde for eller med ham eller hende, ser at Retsfagen guldigen kan udføres, afgøres efter den borgerlige Rets Regler.

§ 52.

Retten har i Reglen ikke paa Embeds Begne af egen Drift at afkræve Parterne Bevis for, at de ere myndige til at raade over Processen. Afvisning paa Grund af Sagfagerens eller Sagvolderens Mangel paa Myndighed til at raade over Retsfagen, finder derfor ordentligvis kun Sted efter Paastand.

Parterne ere udelukkede fra at fremkomme med Indsigelser angaaende manglende Myndighed til at raade over Retsfagen, naar Forhandlingen af Sagens Realitet er begyndt, jfr. § 176 sammenholdt med § 174.

§ 53.

Er der ifølge den Maade, hvorpaa Parterne i Processkrifterne betegnes, eller ibrigt ifølge de foreliggende Dplysninger Grund til at antage, at Noget af dem mangler Myndighed til at raade over Retsfagen, kan Retten dog paa Embeds Begne afvise Sagen enten strax eller naar Sagfageren ikke fremstoffer de fornødne Dplysninger om hans egen og Modpar-

dens Mundtlighed til at raade over Sagen, efter at dette af Retten er ham paalagt, jfr. § 175 sidste Stykke.

§ 54.

Enhver kan baade som Sagsøger og som Sagvelder gaa i Retten for sig selv. Han kan baade udføre sin Sag under den mundtlige Forhandling og affatte de fornødne Proceskrifter.

§ 55.

Dog kan den, som gjør en ham efter Angivende tiltransporteret Fordring gjældende, afvises af Retten ved en Beslutning, som ikke er Gjenstand for Paaans, naar Retten skjønner, at Transporten i Virkeligheden kun er udfærdiget for at sætte ham i stand til at udføre Sagen for Gledenten.

§ 56.

Ved Domsfagers Udførelse for Landsretterne kan Retten, naar de af Parten selv affattede Proceskrifter findes uskorhaeltige, tilbagevise disse og tilkjendegive Parten, at han maa lade sin Sag udføre for sig af en Sagsfører; ligeledes kan en Part, der selv udfører sin Sag, afvises under de mundtlige Forhandlinger og henvises til at lade en Sagsfører mede for sig, naar det viser sig, at han ikke med den fornødne Klarhed og Nøiagtighed kan fremsætte Sagen. Retten træffer i de anførte Tilfælde de fornødne Bestemmelser med Hensyn til Sagens Udførelse. Efterkommes ovenomhandlede af Retten gjøres Paalæg, som ej ere Gjenstand for Paaans, ikke, anses Parten som den, der ikke har indgivet de paagjældende Proceskrifter, og som den, der udebliver under paagjældende mundtlige Forhandling.

Kapitel VI.

Om Rettergangsfuldmægtigt.

§ 57.

Den, der ikke i egen Person vil udføre sin Retssag, er i Domsfager pligtig at benytte